

Speelgoeddokter geeft afgedankt speelgoed tweede leven

Heidi M. Rühl restaureert oud speelgoed in haar kleine werkplaats.

Rondkijkend in het Apeldoornse rijtjeshuis van Heidi M. Rühl wordt het al gauw duidelijk: hier woont iemand die gek is op speelgoed. En die conclusie is terecht, want sinds juni vorig jaar is de 36-jarige Heidi de eerste speelgoeddokter van Nederland. Ze speurt oud en nieuw speelgoed op in kringloopwinkels en op rommelmarkten, repareert het en verkoopt het daarna voor een zacht prijsje op haar eigen website www.despeelgoeddokter.nl.

‘Op de lagere school had ik al een fascinatie voor handenarbeid. Ik wilde net als de jongens met hout werken, maar wij meisjes moesten breien en naaien. Op de middelbare school mocht ik tijdens handvaardigheidlessen eindelijk een

trein en een auto van hout maken’, vertelt Rühl. Na de middelbare school ging zij naar de PABO. ‘In één van de lessen moesten we een houten puzzel maken. Terwijl mijn medestudenten zaten te vloeken en te tieren en toe waren aan het vervangen van hun der-

tigste figuurzaagje, had ik al vijf puzzels klaar. Omdat ik het zo leuk vond om te doen, heb ik meteen daarna zelf een figuurzaag gekocht om thuis ook aan de slag te kunnen met hout.’ Toen ze drie jaar geleden begon met vrijwilligerswerk bij een instelling voor

gehandicapte kinderen, kwam ze in aanraking met de reparatie van speelgoed. 'Een collega van me had in een hoek van de speel-o-theek een werkplaatsje waar hij kapot speelgoed repareerde. Hij vroeg me op een gegeven moment of ik hem daarbij wilde helpen. Ik wilde niets liever', aldus Heidi.

Rondneuzen

Een tweede hobby van Heidi waaruit het idee voor een speelgoedwinkel op het web is ontstaan, is het rondneuzen in kringloopwinkels en op rommelmarkten. 'Ik kwam vroeger al vaak in dergelijke winkels in Apeldoorn. Al het speelgoed dat ik daar zag, wilde ik graag hebben. Maar ja, ik kon er niks mee. Daaruit is het idee geboren om tweedehands speelgoed op te knappen en te koop aan te bieden op internet. En om mezelf als eerste in Nederland de speelgoeddokter te noemen', vertelt zij. Want poppendokters zijn er genoeg, maar een speelgoeddokter is Heidi nog nergens tegengekomen.

De winkel van de speelgoeddokter is sinds 20 juni 2006 online en open.

Heidi M. Rühl brengt bestellingen van Apeldoornse klanten rond op een bakfiets uit 1927 die ooit van een Apeldoornse slager is geweest.

Om een basisverzameling spullen aan te leggen, is Heidi al in 2004 begonnen met het aanschaffen van speelgoed.

Na publiciteit van de pers, waaronder RTL4, kreeg Heidi veel reacties. 'Het liep aan het einde van vorig jaar storm, ik kon het toen nauwelijks bolwerken. Dit jaar is het iets rustiger. Soms heb ik tien bestellingen per week, soms ook maar één. Maar ik ben tevreden over hoe het nu loopt.'

Houten blokkenkar

Zeker twee keer in de week gaat de speelgoeddokter gewapend met grote tassen op de fiets naar de Apeldoornse kringloopwinkels. Ook rommelmarkten struint ze af, op zoek naar mooi speelgoed. 'Vooral op koninginnedag kan ik een klapper maken. Ik moet toegeven dat er veel troep tussen zit, maar soms vind ik het onvoorstelbaar wat voor mooie spullen mensen weggooien of weggeven aan rommelmarkten.'

Zo heeft Heidi onlangs een oude blokkenkar van Nooitgedagt op de kop kunnen tikken. De koninklijke fabriek van Nooitgedagt uit IJlst was de grootste schaatsenmaker van Nederland en produceerde een eeuw lang schaatsen en (timmer)gereedschappen. Net voor het begin van de Tweede Wereldoorlog tot en met 1975 maakte Nooitgedagt ook houten kinderspeelgoed. Uit de blokkenkar die Heidi vond, misten wat blokjes. 'Ik heb ze aangevuld met originele blokjes van de Friese fabriek, die ik ooit al eens ergens had gekocht. Uiteindelijk bleek hij 45 euro waard te zijn. De blokkenkar wil ik trouwens niet verkopen, omdat ik dat oude speelgoed zelf ook mooi vind om te hebben.' Het stuk speelgoed van Nooitgedagt

De Apeldoornse woning van de speelgoeddokter barst bijna uit haar voegen door alles wat de speelgoeddokter de afgelopen jaren heeft verzameld.

Zakken vol knuffels wachten in Apeldoorn op een nieuwe eigenaar.

staat dan ook op een prominente plek in de woonkamer van de speelgoedokter. Maar tot haar eigen spijt kan zij niet alles zelf houden. Met name bij speelgoed van hout vindt Heidi het soms moeilijk afscheid te moeten nemen. 'De eerste keer dat ik iets verkocht, wilde ik het eigenlijk niet kwijt. Als je een tijd met zo'n stuk speelgoed bezig bent geweest, wordt het toch een beetje je kindje. Dan is afstaan lastig', verklaart Heidi. Overigens krijgen klan-

graag mee spelen. Ik merk dat ik wel zicht heb op wat kinderen aanspreekt', zegt Heidi. In haar werkplaats kijkt de speelgoedokter wat 'betergemaakt' moet worden. Als alles gerepareerd is, biedt ze het tegen een goede prijs te koop aan op haar website. 'Het is voornamelijk houten speelgoed dat ik kan opknappen. Plastic speelgoed neem ik alleen mee als het nog helemaal mooi en gaaf is, want plastic is nauwelijks te repareren', stelt de speelgoedokter.

'Het begint geloof ik een beetje uit de hand te lopen'

ten in Apeldoorn hun bestellingen op een wel heel speciale manier thuisbezorgd: de speelgoedokter komt het persoonlijk afleveren op een bakfiets uit 1927, die van een Apeldoornse slager is geweest. 'Ik ben er één keertje mee naar de andere kant van de stad gefietst. Ik trok veel bekijks, maar ik moet zeggen dat het ding erg zwaar fietst', lacht ze.

Volle zolder

'Uit de kringloopwinkels en van de rommelmarkten neem ik het speelgoed mee waarvan ik denk dat kinderen er

Naast de beoordeling of het speelgoed te repareren is, maakt ze bij het kopen van elk stuk speelgoed ook een praktische kostenafweging.

'Als ik er veel aan moet doen terwijl nieuw kopen goedkoper is, dan is het de moeite niet waard en laat ik het staan. Bovendien heb ik al ontzettend veel spullen. Het begint geloof ik een beetje uit de hand te lopen', grapt Heidi, doelend op de zolder en de kamer op de bovenverdieping die helemaal volgepropt zijn met speelgoed. 'Maar een uniek of onalledaags stuk speelgoed kan ik natuurlijk niet laten staan', voegt ze er snel aan toe.

Knuffels

Rühl verkoopt veel knuffels via haar website: 'Af en toe krijg ik een foto van een knuffel toegestuurd, die kwijt is of helemaal versleten. Met name wanneer ze oud zijn en niet meer worden verkocht, komen mensen bij mij terecht. Ouders vragen me dan op zoek te gaan naar precies dezelfde knuffel, want kinderen zijn waanzinnig kieskeurig en accepteren vaak alleen precies dezelfde. Dat vind ik het mooiste om te doen, want een kind is weer helemaal blij als hij of zij zijn eigen knuffel terug heeft.'

Na het tv-interview dat RTL4 eind vorig jaar uitzond, kreeg Heidi een foto van een echt konijn toegestuurd. 'Met behulp van de computer hadden ze het konijn een pantervacht gegeven. Aan mij vroegen ze of ik ook zo'n konijn kon maken! Na die uitzending heb ik trouwens ook een huwelijksaanzoek gehad, maar daar ben ik maar niet op ingegaan', lacht Heidi.

Goede doelen

Het bedrijfje van Heidi M. Rühl is duidelijk een hobbybedrijf, maar ze stopt al haar tijd in het project. Ook is heel snel duidelijk dat het de speelgoedokter niet om het geld gaat, maar om de voldoening die ze uit haar werk put: 'Al zou ik de hele week bezig zijn met reparatieverzoeken, dan nog kan ik er niet van leven. Bovendien gaat een deel van de opbrengst van mijn bedrijf naar een goed doel. Op dit moment is dat het Nationaal Fonds Kinderhulp, maar dit verandert een paar keer per jaar. Ik doe het niet voor de winst, maar ik wil graag iets doen voor kinderen die niet veel hebben. De dozen met speelgoed die ik af en toe krijg en waar ik niks mee kan, geef ik ook weg aan goede doelen, zoals kinderen in Wit-Rusland.' En de toekomstdroom van de Apeldoornse speelgoedokter? 'Een grote boerderij waarin ik de speelgoedwinkel en reparatiewerkplaats kan combineren met het geven van workshops aan kinderen', zegt ze beslist.

◆ Dieuwke de Boer

⊗ Sjef Prins